

Bożena Maciek-Haściło

Podnosząc kurtynę. Psychodynamiczne rozumienie i leczenie uzależnienia

Uzależnienie to zaburzenie heterogeniczne o wielorakiej etiologii. W swoim wystąpieniu wykażę związek pomiędzy zaburzeniem wczesnodziecięcej więzi, traumami z tego okresu, a uzależnieniem. Substancja ma fundamentalne znaczenie dla kojenia lęku, stanowi substytut bliskości.

Wielu ludziom, w tym również psychoterapeutom, używanie substancji kojarzy się z utratą kontroli. Tymczasem utrata kontroli dotyczy bardziej ważnych relacji, a używanie substancji jest próbą jej odzyskania. W dzieciństwie osoby nadużywające i uzależnione – jak pokazują badania i doświadczenia terapeutyczne – były narażone na zranienia, przemoc, opuszczenie, upokorzenia. W efekcie tego przeżywały wstyd, który przejawiał się izolacją i poczuciem bezwartościowości. Substancja stawała się schronieniem w przeżywaniu wewnętrznej pustki, „wystarczająco dobrą matką”.

W trakcie wystąpienia, odwołując się do powyższych tez oraz założeń neuronauki i teorii relacji z obiektem, przedstawię rozumienie funkcji złości w psychoterapii osób uzależnionych; opiszę leczące działanie grupy, siłę mentalizacji i korektywnego doświadczenia relacji w budowaniu zaufania do siebie i drugiej osoby.